

The Hidden Words

كلمات مكنونه

by Bahá'u'lláh

بـه نـام گـوينـدـه توـانـا
In the Name of the Lord of Utterance,
The Mighty.

ای صاحبانِ هوش و گوش

اُول سروشِ دوست اینست
ای بلبلِ معنوی
جز در گلبنِ معانی جای مَگُزین
و ای هدهدِ سلیمانِ عشق
جز در سبایِ جانان وطن مگیر

و ای عنقایِ بقا
جز در قافِ وفا محلّ مپذیر

اینست مکانِ تو
اگر به لامکان به پر جان برپری
و آهنگِ مقامِ خود رایگان نمائی

1. O YE PEOPLE THAT HAVE MINDS TO KNOW AND EARS TO HEAR!

The first call of the Beloved is this:

O mystic nightingale! Abide not but
in the rose-garden of the spirit.

O messenger of the Solomon of love!
Seek thou no shelter except in the
Sheba of the well-beloved,

and O immortal phoenix! dwell not
save on the mount of faithfulness.

Therein is thy habitation, if on the
wings of thy soul thou soarest to the
realm of the infinite and seekest to
attain thy goal.

ای پسِ روح

هر طیری را نظر بر آشیان است
و هر بلبلی را مقصود جمالِ گل

مگر طیورِ آفندِ عباد
که به تُرابِ فانی قانع شده
از آشیانِ باقی دور مانده اند
و به گلهای بُعد توجّه نموده
از گلهای قُرب محروم گشته اند

زهی حیرت و حسرت
و افسوس و ذریغ
که به ابریقی
از آمواج بحرِ رفیقِ اعلیٰ گذشته اند
و از افقِ ابهی دور مانده اند

2. O SON OF SPIRIT!

The bird seeketh its nest; the
nightingale the charm of the rose;

whilst those birds, the hearts of men,
content with transient dust, have
strayed far from their eternal nest,

and with eyes turned towards the
slough of heedlessness are bereft of the
glory of the divine presence.

Alas! How strange and pitiful;

for a mere cupful, they have turned
away from the billowing seas of the
Most High, and remained far from the
most effulgent horizon.

ای دوست

در روضهٔ قلب
جز گل عشق مکار

و از ذیلِ بلبل حُبٌ و شُوق
دست مدار

مُصَاحِبَتِ أَبْرَارِ رَا
عَنِيمَتِ دَانِ

و از مُرَاقَّتِ أَشْرَارِ
دست و دل هر دو بردار

3. O FRIEND!

In the garden of thy heart plant
naught but the rose of love,

and from the nightingale of affection
and desire loosen not thy hold.

Treasure the companionship of the
righteous

and eschew all fellowship with the
ungodly.

ای پسِ انصاف

کدام عاشق
که جز در وطن معشوق محل گیرد

و کدام طالب
که بی مطلوب راحت جوید

عاشق صادق را
حیات در وصال است

و مَوت در فراق
صَدرشان از صَبر خالی

و قلوبشان از اصطیباً مقدس

از صد هزار جان در گذرند
و به کوی جانان شتابند

4. O SON OF JUSTICE!

Whither can a lover go but to the land
of his beloved?

and what seeker findeth rest away
from his heart's desire?

To the true lover reunion is life, and
separation is death.

His breast is void of patience and his
heart hath no peace.

A myriad lives he would forsake to
hasten to the abode of his beloved.

ای پس‌ر خاک

5. O SON OF DUST!

به راستی میگویم

Verily I say unto thee:

غافلترین عباد کسی است

Of all men the most negligent is he

که در قول مجادله نماید
و بر برادر خود تَفُوق جوید

that disputeth idly and seeketh to
advance himself over his brother.

بگو ای برادران
به اعمال خود را بیارائید
نه به اقوال

Say, O brethren! Let deeds, not words,
be your adorning.

ای پسран ارض

به راستی بدانید

قلبی که در آن
شایبَه حَسَدْ باقی باشد

البته

به جبروت باقی من در نیاید

و از ملکوت تقدیس من
روائِح قدس نشنود

6. O SON OF EARTH!

Know, verily,

the heart wherein the least remnant of
envy yet lingers,

shall never attain My everlasting
dominion,

nor inhale the sweet savors of holiness
breathing from My kingdom of
sanctity.

ای پسِ حب

از تو تا رَفَرَفِ اِمْتِنَاعِ قُرب
و سِدْرِهَا اِرْتِفَاعِ عِشْقِ
قَدْمِي فَاصِلَه
قَدْمٌ اَوْلٌ بِرْدَار
وَقَدْمٌ دِيْگَر بِر عَالَمٍ قِدْمٌ گُذَار
و در سُرَادِقِ خُلُدٍ وارد شو
پس بشنو آنچه
از قلم عِزٰز نُزُول يافت

7. O SON OF LOVE!

Thou art but one step away from the glorious heights above and from the celestial tree of love.

Take thou one pace and with the next advance into the immortal realm and enter the pavilion of eternity.

Give ear then to that which hath been revealed by the pen of glory.

ای پسیر عزّ

8. O SON OF GLORY!

در سَيِّلِ قُدْسٍ چالاک شو

Be swift in the path of holiness,

و بر آفلاکِ اُنس قَدَم گُذار

and enter the heaven of communion
with Me.

قلب را به صَيَّقَلِ روح پاک کن

Cleanse thy heart with the burnish of
the spirit,

و آهنگِ ساحَتِ لولانک نما

and hasten to the court of the Most
High.

ای سائیہ نابود

از مَدَارِجِ ذُلٌّ وَهُمْ بِكُذَّرَ
وَبِمَعَارِجِ عَزٌّ يقين آنَدَرَا

چشمِ حق بگشا

تا جمالِ مبین بینی

وَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ
گوئی

9. O FLEETING SHADOW!

Pass beyond the baser stages of doubt
and rise to the exalted heights of
certainty.

Open the eye of truth,

that thou mayest behold the veilless
Beauty

and exclaim: Hallowed be the Lord,
the most excellent of all creators!

ای پسیر هوی

10. O SON OF DESIRE!

به راستی بشنو

Give ear unto this:

چشم فانی
جمال باقی نشناشد

Never shall mortal eye recognize the
everlasting Beauty,

و دل مرده
جز به گل پرمرده مشغول نشود

nor the lifeless heart delight in aught
but in the withered bloom.

زیرا که هر قرینی
قرین خود را جوید
و به جنیس خود اُنس گیرد

For like seeketh like, and taketh
pleasure in the company of its kind.

ای پسِر تُراب

کور شو
تا جمالَم بینی

و گَر شو
تا لَحنْ و صَوتِ مَلِيَحَم را شنوی

و جاهِل شو
تا از عَلْمَ نَصِيب بُری

و فقیر شو
تا از بحرِ غَنَای لاَيَزالَم
قسمتِ بیزَوال برداری

کور شو یعنی
از مشاهدَه غَيْرِ جمالِ من

و کر شو یعنی
از استماعِ کلامِ غَيْرِ من
و جاهِل شو یعنی
از سَوَای عِلْمِ من

تا با چشمِ پاک
و دلِ طَيْب
و گوشِ لطیف
به ساحَتِ قدَسَم درآئی

11. O SON OF DUST!

Blind thine eyes, that thou mayest
behold My beauty;

stop thine ears, that thou mayest
hearken unto the sweet melody of My
voice;

empty thyself of all learning, that thou
mayest partake of My knowledge;

and sanctify thyself from riches, that
thou mayest obtain a lasting share
from the ocean of My eternal wealth.

Blind thine eyes, that is, to all save My
beauty;

stop thine ears to all save My word;

empty thyself of all learning save the
knowledge of Me;

that with a clear vision, a pure heart
and an attentive ear thou mayest enter
the court of My holiness.

ای صاحبِ دو چشم

چشمی بر بند
و چشمی بر گشا
بر بند یعنی
از عالم و عالمیان

بر گشا یعنی
به جمال قدس جنان

12. O MAN OF TWO VISIONS!

Close one eye and open the other.

Close one to the world and all that is
therein,

and open the other to the hallowed
beauty of the Beloved.

ای پس‌ران من

13. O MY CHILDREN!

ترسم که

I fear lest,

از نغمۀ ورقاء فیض نُردۀ

bereft of the melody of the dove of
heaven,

بِدِيَارِ فَنَا رَاجِعٌ شَوِيدٌ

ye will sink back to the shades of utter
loss,

و جمالِ گُل ندیده

and, never having gazed upon the
beauty of the rose,

به آب و گل باز گردید

return to water and clay.

ای دوستان

بِهِ جَمَالٍ فَانِي
ازِ جَمَالٍ باقِي مَكْذُرِيد
و بِهِ خَاكَدَانِ تُرَابِي
دِلٌّ مَبْنَدِيد

14. O FRIENDS!

Abandon not the everlasting beauty
for a beauty that must die,

and set not your affections on this
mortal world of dust.

ای پسر روح

15. O SON OF SPIRIT!

وقتی آید

که بلبل قدس
معنوی از بیان اسرار
معانی ممنوع شود
و جمیع از نغمه رَحْمَانِی
و ندایِ سبحانی
ممنوع گردید

The time cometh,

when the nightingale of holiness will
no longer unfold the inner mysteries

and ye will all be bereft of the celestial
melody and of the voice from on high.

ای جوهر غفلت

16. O ESSENCE OF NEGLIGENCE!

دریغ که

صد هزار لسانِ معنوی
در لسانی ناطق

Myriads of mystic tongues find
utterance in one speech,

و صد هزار معانی غیبی
در لحنی ظاهر

and myriads of hidden mysteries are
revealed in a single melody;

و لکن گوشی نه تا بشنود

yet, alas, there is no ear to hear,

و قلبی نه تا حرفی بیابد

nor heart to understand.

ای همگان

ابوابِ لامکان باز گشته

و دیارِ جانان
از دم عاشقان زینت یافته

و جمیع از این شهر روحانی
محروم مانده اند

الا قلیلی
و از آن قلیل

هم با قلب طاهر
و نفسِ مقدس مشهود نگشت
الا أقلّ قلیلی

17. O COMRADES!

The gates that open on the Placeless
stand wide

and the habitation of the loved one is
adorned with the lovers' blood,

yet all but a few remain bereft of this
celestial city,

and even of these few,

none but the smallest handful hath
been found with a pure heart and
sanctified spirit.

ای اهلٰ فردوس برین

اَهْلِ يقين را اخبار نمائید
که در فضای قدس
قربِ رضوان
روضهٔ جدیدی ظاهر گشته

و جمیع اهل عالین
و هیا کل خُلدِ برین
طائفِ حَول آن گشته اند

پس جهدی نمائید
تا به آن مقام درآئید

و حقائق اسرارِ عشق را
از شَقَاقِش جوئید
و جمیع حکمت‌های بالِغَةِ احادیه را
از آثارِ باقیه‌اش بیابید

قُرْت أَبْصَارُ الَّذِينَ
هُم دَخَلُوا فِيهِ آمِنِينَ

18. O YE DWELLERS IN THE HIGHEST PARADISE!

Proclaim unto the children of assurance that within the realms of holiness, nigh unto the celestial paradise, a new garden hath appeared,

round which circle the denizens of the realm on high and the immortal dwellers of the exalted paradise.

Strive, then, that ye may attain that station,

that ye may unravel the mysteries of love from its wind-flowers and learn the secret of divine and consummate wisdom from its eternal fruits.

Solaced are the eyes of them that enter and abide therein!

ای دوستان من

آیا فراموش کرده اید
آن صبح صادق رشنی را

که در ظل شجره انیسا
که در فردوس اعظم غرس شده
جمعیع در آن فضای قدس مبارک
نزد من حاضر بودید

و به سه کلمه طبیّه تکلّم فرمودم
و جمیع آن کلماترا
شنیده و مدهوش گشتبند
و آن کلمات این بود

19. O MY FRIENDS!

Have ye forgotten that true and
radiant morn,

when in those hallowed and blessed
surroundings ye were all gathered in
My presence beneath the shade of the
tree of life, which is planted in the
all-glorious paradise?

Awe-struck ye listened as I gave
utterance to these three most holy
words:

ای دوستان

رضای خود را بر رضای من
اختیار مکنید
و آنچه برای شما نخواهم
هرگز مخواهید

و با دلهای مرده
که به آمال و آرزو آلوده شده
نزد من میائید

اگر صدر را مقدس کنید

حال آن صحرا
و آن فضارا
به نظر در آرید
و بیان من بر همه شما
معلوم شود

O friends!

Prefer not your will to Mine,

never desire that which I have not
desired for you,

and approach Me not with lifeless
hearts, defiled with worldly desires
and cravings.

Would ye but sanctify your souls,

ye would at this present hour recall
that place and those surroundings,

and the truth of My utterance should
be made evident unto all of you.

در سَطْرِ هشتم
از آسَطْرِ قدس
که در لوح پنجم
از فردوس آست میفرماید

In the eighth of the most holy lines, in
the fifth Tablet of Paradise, He saith:

ای مردگان فراشِ غفلت

قرنها گذشت
و عمر گرانمایه را
به انتها رسانده اید
و نفس پاکی از شما
به ساحت قدس ما نیامد

در آبُرِ شرک مُستَغَرْ قید
و کلِمِهٔ توحید بر زبان میرانید

مَبغُوضٍ مَرَا
محبوبِ خود دانسته اید
و دشمنِ مَرَا
دوستِ خود گرفته اید

20. O YE THAT ARE LYING AS DEAD ON THE COUCH OF HEEDLESSNESS!

Ages have passed and your precious
lives are well-nigh ended,

yet not a single breath of purity hath
reached Our court of holiness from
you.

Though immersed in the ocean of
misbelief, yet with your lips ye profess
the one true faith of God.

Him whom I abhor ye have loved, and
of My foe ye have made a friend.

و در ارضِ من
به کمال خُرّمی و سرور
مشی مینماید
و غافل از آنکه زمینِ من
از تو بیزار است
و اشیای ارض
از تو در گُریز

Notwithstanding, ye walk on My
earth complacent and self-satisfied,
heedless that My earth is weary of you
and everything within it shunneth
you.

اگر فی الجمله بَصَر بگشائی
صد هزار حُزن را
از این سرور خوشترا دانی
و فنا را از این حیات
نیکوتر شُمری

Were ye but to open your eyes,
ye would, in truth, prefer a myriad
griefs unto this joy,
and would count death itself better
than this life.

ای خاکِ مُتَحَرّک

من به تو مأносِم
و تو از من مأیوس

سَيْفِ عُصْبَان
شَجَرَةُ امِيدٍ تُرَا بُرِيَدَه

و در جمیع حال به تو نزدیکم
و تو در جمیع احوال از من دور

و من عزّتِ بی زوال
برای تو اختیار نَمودم
و تو ذلّتِ بی منتهی
برای خود پسندیدی

آخر تا وقت باقی مانده
رجوع کن
و فرصت را مگذار

21. O MOVING FORM OF DUST!

I desire communion with thee, but thou wouldst put no trust in Me.

The sword of thy rebellion hath felled the tree of thy hope.

At all times I am near unto thee, but thou art ever far from Me.

Imperishable glory I have chosen for thee, yet boundless shame thou hast chosen for thyself.

While there is yet time, return, and lose not thy chance.

ای پس‌رِ هویٰ

اَهْلِ دَانِشٍ وَ بَيْنِشٍ سَالِهَا كَوْشِيدَنْدٌ
وَ بِهِ وَصَالٍ ذَى الْجَلَلِ فَائِزٌ نَّگَشْتَنْدٌ

وَ عُمْرِهَا دَوِيدَنْدٌ
وَ بِهِ لِقَائِي ذَى الْجَمَالِ نَرْسِيدَنْدٌ

وَ تَوْ نَادِيَدَه بِهِ مَنْزِلِ رَسِيلَه
وَ نَاطَلَبَيَدَه بِهِ مَطَلَّبَ وَاصِلَ شَدِي

وَ بَعْدَ اَزْ جَمِيعٍ اَيْنِ مَقَامٍ وَ رَتَبَه
بِهِ حَجَابٍ نَفْسٍ خَودٌ
چُنَانٌ مُحْتَجِبٌ مَانِدِي
كَهْ چَشَمتَ بِهِ جَمَالٍ دُوْسَتَ نَيْفَتَادَ
وَ دَسْتَتَ بِهِ دَامَنَ يَارَ نَرْسِيدَ

فَتَعَجَّبُوا مِنْ ذَلِكَ يَا أُولَى الْأَبْصَارِ

22. O SON OF DESIRE!

The learned and the wise have for long years striven and failed to attain the presence of the All-Glorious;

they have spent their lives in search of Him, yet did not behold the beauty of His countenance.

Thou without the least effort didst attain thy goal, and without search hast obtained the object of thy quest.

Yet, notwithstanding, thou didst remain so wrapt in the veil of self,

that thine eyes beheld not the beauty of the Beloved, nor did thy hand touch the hem of His robe.

Ye that have eyes, behold and wonder.

ای اهل دیار عشق

شمع باقی را آریاح فانی
إحاطه نموده

و جمالِ غلامِ روحانی
در غبارِ تیرهٔ ظلمانی مستور مانده

سلطانِ سلاطینِ عشق
در دستِ رعایایِ ظُلم مظلوم

و حمامِ قدسی
در دستِ جُغدان گرفتار

جمعیع اهلِ سُرادرِ ابھی
و ملاًَ اعلیٰ
نُوحِه و نُدبِه مینمایند

و شما در کمالِ راحت
در ارضِ غفلت اقامت نموده اید

و خود را هم از دوستانِ خالص
محسوب داشته اید

فَبَاطِلٌ مَا أَنْتُمْ تَظَئِنُونَ

23. O DWELLERS IN THE CITY OF LOVE!

Mortal blasts have beset the
everlasting candle,

and the beauty of the celestial Youth is
veiled in the darkness of dust.

The chief of the monarchs of love is
wronged by the people of tyranny

and the dove of holiness lies prisoned
in the talons of owls.

The dwellers in the pavilion of glory
and the celestial concourse bewail and
lament,

while ye repose in the realm of
negligence,

and esteem yourselves as of the true
friends.

How vain are your imaginings!

ای جُهَلَاءِ مَعْرُوفٍ بِالْعِلْمِ

چرا در ظاهر دَعَوْيٍ شَبَانِي كَنِيدْ

و در باطنِ ذِئْبٍ أَغْنَامٌ مِنْ شَدَّهِ اِيَدْ

مَثَلٌ شَمَاءِ
مِثَلٌ سَتَارِهِ قَبْلَ اِذْ صُبْحَ اِسْتَ

كَهْ دَرْ ظَاهِرٍ دُرْسَيْ وَ رَوْشَنَ اِسْتَ

وَ دَرْ باطِنَ سَبِّ إِضَلَالٍ وَ هَلَاكَتْ
كَارِوانَهَايِي مَدِينَهِ وَ دِيَارِي مِنْ اِسْتَ

24. O YE THAT ARE FOOLISH, YET HAVE A NAME TO BE WISE!

Wherefore do ye wear the guise of
shepherds,

when inwardly ye have become wolves,
intent upon My flock?

Ye are even as the star, which riseth ere
the dawn,

and which, though it seem radiant and
luminous,

leadeth the wayfarers of My city astray
into the paths of perdition.

ای به ظاهر آراسته و به باطن کاسته

مَثَلٌ شَمَا مِثْلٍ آبٍ تَلْخُ صَافِي اسْتَ
كَهْ كَمَالٍ لِطَافَتْ وَ صَفَا
از آن در ظاهِر مشهود شود
چون به دستِ صَرَافِ ذائقَةٍ أَحَدِيَّه
افتَدْ

قطره ای از آن را قبول نفرماید
بلی تجلی آفتاب در تراب و مِرَاتْ
هر دو موجود

ولِكِن از فَرْقَدَان
تا ارضِ فرق دان

بَلْكِه فرق بی منتهی در میان

25. O YE SEEMING FAIR YET INWARDLY FOUL!

Ye are like clear but bitter water, which
to outward seeming is crystal pure

but of which, when tested by the
divine Assayer, not a drop is accepted.

Yea, the sun beam falls alike upon the
dust and the mirror,

yet differ they in reflection even as
doth the star from the earth:

nay, immeasurable is the difference!

ای دوستِ لسانی من

26. O MY FRIEND IN WORD!

قدّری تَأْمُل اخْتِيَار كن

Ponder awhile.

هرگز شنیده ای
که یار و آغیار در قلبی بِگُنجَد

Hast thou ever heard that friend and
foe should abide in one heart?

پس اغیار را بِران
تا جانانْ به منزلِ خود در آید

Cast out then the stranger, that the
Friend may enter His home.

ای پسِرِ خاک

جمعیع آنچه
در آسمانها و زمین است
برای تو مُقرر داشتم
مگر قلوب را
که محل نزولِ تجلی جمال
و اجلالِ خود مُعین فرمودم

و تو منزل و محل مرا
به غیرِ من گذاشتی

چنانچه در هر زمان
که ظهورِ قدسِ من
آهنگِ مکان خود نمود
غیرِ خود را یافت
اغیار دید
و لامکان به حرم جانان شتافت

و مع ذلک سِتر نمودم
و سر نگشودم
و خجلتِ ترا نپسندیدم

27. O SON OF DUST!

All that is in heaven and earth I have
ordained for thee,

except the human heart, which I have
made the habitation of My beauty and
glory;

yet thou didst give My home and
dwelling to another than Me;

and whenever the manifestation of My
holiness sought His own abode, a
stranger found He there,

and, homeless, hastened unto the
sanctuary of the Beloved.

Notwithstanding I have concealed thy
secret and desired not thy shame.

ای جوهرِ هوی

بَسَا سَحْرَگَاهَانَ
كَهْ ازْ مَشْرُقِ لَامْكَانَ
بَهْ مَكَانِ تَوْآمِدَمَ

و ترا در بسترِ راحت
به غیرِ خود مشغول یافتم

و چون برقِ روحانی
به غَمَامِ عَزٌّ سلطانی
رُجُوع نمودم

و در مکامِنِ قُربِ خود
نزدِ جنودِ قدسِ اظہار نداشتمن

28. O ESSENCE OF DESIRE!

At many a dawn have I turned from
the realms of the Placeless unto thine
abode,

and found thee on the bed of ease
busied with others than Myself.

Thereupon, even as the flash of the
spirit, I returned to the realms of
celestial glory

and breathed it not in My retreats
above unto the hosts of holiness.

ای پسر جود

در بادیه های عَدَم بودی
و ترا بِمَدَدِ تراب امر
در عالمِ ملک ظاهر نمودم

و جمیع ذرّاتِ مُمکنات
و حَقَائِقِ كائنات را
بر تربیتِ تو گُماشتم

چنانچه قبل از خروج از بَطْنِ اُمّ

دو چشمۀ شیرِ منیر
برای تو مُقرّر داشتم

و چشمها برای حفظِ تو گُماشتم
و حُبّ ترا در قلوبِ إلقا نمودم

و به صِرفِ جود
ترا در ظلّ رحمتمن پَروردم

واز جوهرِ فضل و رحمت
ترا حِفظ فرمودم

29. O SON OF BOUNTY!

Out of the wastes of nothingness, with
the clay of My command I made thee
to appear,

and have ordained for thy training
every atom in existence and the
essence of all created things.

Thus, ere thou didst issue from thy
mother's womb,

I destined for thee two founts of
gleaming milk,

eyes to watch over thee, and hearts to
love thee.

Out of My loving-kindness, 'neath the
shade of My mercy I nurtured thee,

and guarded thee by the essence of My
grace and favor.

و مقصود از جمیع این مراتب
 آن بود
 که به جبروت باقی ما درآئی
 و قابل بخششهاي غیبی ما شوی

 و تو غافل
 چون به ثمر آمدی
 از تمامی نعیم غفلت نمودی

 و به گمان باطل خود پرداختی

 به قسمی که بالمره فراموش نمودی

 و از باب دوست به آیوان دشمن
 مقرّ یافتی و مسکن نمودی

And My purpose in all this was

 that thou mightest attain My
 everlasting dominion and become
 worthy of My invisible bestowals.

 And yet heedless thou didst remain,
 and when fully grown, thou didst
 neglect all My bounties

 and occupied thyself with thine idle
 imaginings,

 in such wise that thou didst become
 wholly forgetful, and,

 turning away from the portals of the
 Friend didst abide within the courts of
 My enemy.

ای بندۀ دنیا

**30. O BOND SLAVE OF THE
WORLD!**

در سَحْرَگاهان
نسیمِ عِنایتِ من
بر تو مُرور نمود
و ترا در فَراشِ غِفلتِ خُفتهٗ یافت

و بر حالِ تو گَریست و باز گشت

Many a dawn hath the breeze of My
loving-kindness wafted over thee

and found thee upon the bed of
heedlessness fast asleep.

Bewailing then thy plight it returned
whence it came.

ای پس‌ِ ارض

31. O SON OF EARTH!

اگر مرا خواهی جز مرا مخواه

Wouldst thou have Me, seek none
other than Me;

و اگر ارادهٔ جمالم داری

and wouldst thou gaze upon My
beauty,

چشم از عالمیان بردار

close thine eyes to the world and all
that is therein;

زیرا که ارادهٔ من و غیر من

for My will and the will of another
than Me,

چون آب و آتش
در یک دل و قلب نگنجد

even as fire and water, cannot dwell
together in one heart.

ای بیگانه با بیگانه

شمع دلت
برافروخته دست قدرت منست
آن را به بادهای مخالف
نفس و هوی
خاموش مکن
و طبیب جمیع علّتهاي تو
ذکر منست
فراموشش منما
حُبّ مرا سرمایه خود کن
و چون بصر و جان
عزیزش دار

32. O BEFRIENDED STRANGER!

The candle of thine heart is lighted by
the hand of My power,

quench it not with the contrary winds
of self and passion.

The healer of all thine ills is
remembrance of Me, forget it not.

Make My love thy treasure
and cherish it even as thy very sight
and life.

ای برادرِ من

33. O MY BROTHER!

از لسانِ شکرینم
کلمات نازنینم شنو

و از لب نمکینم
سلسیل قدس معنوی بیاشام

يعنى

تُخْمَهَايِ حِكْمَتِ لَدْنِيم رَا
در ارض طاهر قلب بیفشنان

و به آبِ يقین آبش ده

تا سنبلاتِ عِلْم و حِكْمَتِ مَن
سر سبز از بلده طَيِّبَه
انبات نماید

Hearken to the delightsome words of
My honeyed tongue,

and quaff the stream of mystic holiness
from My sugar-shedding lips.

Sow the seeds of My divine wisdom in
the pure soil of thy heart,

and water them with the water of
certitude,

that the hyacinths of My knowledge
and wisdom may spring up fresh and
green in the sacred city of thy heart.

ای اهل رضوان من

نَهَالِ مُحَبَّت و دوستی شمارا
در روضهٔ قدسِ رضوان
به پَدِ مُلَاطِفت غَرس نمودم

و به نیسان مَرَحَمت آبش دادم

حال نزدیک به ثمر رسیده

جهدی نمائید تا مَحْفَوظ ماند

و به نار امل و شهوت نسوزد

34. O DWELLERS OF MY PARADISE!

With the hands of loving-kindness I
have planted in the holy garden of
paradise the young tree of your love
and friendship,

and have watered it with the goodly
showers of My tender grace;

now that the hour of its fruiting is
come,

strive that it may be protected,

and be not consumed with the flame
of desire and passion.

ای دوستان من

سراج ضلالت را خاموش کنید

و مشاعل باقیه هدایت
در قلب و دل برافروزید

که عنقریب صرّافان وجود
در پیشگاه حضور معبد

جز تقوای خالص نپذیرند
و غیر عمل پاک قبول ننمایند

35. O MY FRIENDS!

Quench ye the lamp of error,

and kindle within your hearts the
everlasting torch of divine guidance.

For ere long the assayers of mankind
shall, in the holy presence of the
Adored,

accept naught but purest virtue and
deeds of stainless holiness.

ای پسر تراب

حکمای عباد آناند
که تا سمع نیابند لب نگشایند

چنانچه ساقی تا طلب نبیند
ساغر نبخشد

و عاشق تا به جمال معشوق
فائز نشود از جان نخروشد

پس باید

حجه های حکمت و علم را
در ارض طیبه قلب مبدول دارید

و مستور نمائید
تا سنبلات حکمت الهی
از دل برآید نه از گل

36. O SON OF DUST!

The wise are they that speak not unless
they obtain a hearing,

even as the cup-bearer, who proffereth
not his cup till he findeth a seeker,

and the lover who crieth not out from
the depths of his heart until he gazeth
upon the beauty of his beloved.

Wherefore

sow the seeds of wisdom and
knowledge in the pure soil of the
heart,

and keep them hidden, till the
hyacinths of divine wisdom spring
from the heart and not from mire and
clay.

در سطر اول لوح

In the first line of the Tablet

مذکور و مسطورست

it is recorded and written,

و در سرادق حفظ الله مستور

and within the sanctuary of the
tabernacle of God is hidden:

ای بنده من

ملک بی زوال را
به انزالی از دست منه

و شاهنشهی فردوس را
به شهوتی از دست مده

اینست کوثر حیوان
که از معین قلم رحمن
ساری گشته

طوبی للشاریین

37. O MY SERVANT!

Abandon not for that which perisheth
an everlasting dominion,

and cast not away celestial sovereignty
for a worldly desire.

This is the river of everlasting life that
hath flowed from the well-spring of
the pen of the merciful;

well is it with them that drink!

ای پسر روح

38. O SON OF SPIRIT!

قفس بشکن

Burst thy cage asunder,

و چون همای عشق
به هوای قدس پرواز کن

and even as the phoenix of love soar
into the firmament of holiness.

و از نَفْس بگذر

Renounce thyself

و با نَفْس رحمانی
در فضای قدس ربانی بیارام

and, filled with the spirit of mercy,
abide in the realm of celestial sanctity.

ای پسر رماد

39. O OFFSPRING OF DUST!

به راحت یومی قانع مشو

Be not content with the ease of a
passing day,

و از راحت بیزوال باقیه مگذر

and deprive not thyself of everlasting
rest.

و گلشن باقی عیش جاودان را
به گلخن فانی ترابی تبدیل منما

Barter not the garden of eternal
delight for the dust-heap of a mortal
world.

از زندان به صحراهای خوش جان
عروج کن

Up from thy prison ascend unto the
glorious meads above,

و از قفس امکان
به رضوان دلکش لامکان بخرام

and from thy mortal cage wing thy
flight unto the paradise of the
Placeless.

ای بنده من

40. O MY SERVANT!

از بند ملک خود را رهائی بخش

Free thyself from the fetters of this world,

و از حبس نفس خود را آزاد کن

and loose thy soul from the prison of self.

وقت را غنیمت شمر

Seize thy chance,

زیرا که این وقت را دیگر نبینی
و این زمان را هرگز نیابی

for it will come to thee no more.

ای فرزند کنیز من

41. O SON OF MY HANDMAID!

اگر سلطنت باقی بینی

Didst thou behold immortal
sovereignty,

البته به کمال جدّ
از ملک فانی درگذری

thou wouldst strive to pass from this
fleeting world.

و لكن ستر آنرا حکمتهاست
و جلوه این را رمزها

But to conceal the one from thee and
to reveal the other is a mystery

جز افئده پاک ادراک ننماید

which none but the pure in heart can
comprehend.

ای بنده من

42. O MY SERVANT!

دل را از غلّ پاک کن

Purge thy heart from malice and,

و بی حسد به بساط قدس
احد بخرام

innocent of envy, enter the divine
court of holiness.

ای دوستان من

در سیل رضای دوست
مشی نمائید

و رضای او در خلق او
بوده و خواهد بود

يعنی

دوست بی رضای دوست خود
در بیت او وارد نشود

و در اموال او تصرف ننماید

و رضای خود را
بر رضای او ترجیح ندهد
و خود را در هیچ امری
مقدّم نشمارد

فتفکرُوا فی ذلک یا اولی الافکار

43. O MY FRIENDS!

Walk ye in the ways of the good
pleasure of the Friend,

and know that His pleasure is in the
pleasure of His creatures.

That is:

no man should enter the house of his
friend save at his friend's pleasure,

nor lay hands upon his treasures

nor prefer his own will to his friend's,

and in no wise seek an advantage over
him.

Ponder this, ye that have insight!

ای رفیق عرشی

44. O COMPANION OF MY THRONE!

بد مشنو و بد مبین

Hear no evil, and see no evil,

و خودرا ذلیل مکن

abase not thyself,

و عویل برمیار

neither sigh and weep.

يعنى

بد مگو تا نشنوی

Speak no evil, that thou mayest not hear it spoken unto thee,

و عیب مردم را بزرگ مدان
تا عیب تو بزرگ ننماید

and magnify not the faults of others that thine own faults may not appear great;

و ذلّت نفسی مپسند
تا ذلّت تو چهره نگشايد

and wish not the abasement of anyone, that thine own abasement be not exposed.

پس با دل پاک
و قلب طاهر
و صدر مقدس
و خاطر منزه
در ایام عمر خود
که اقل از آنی محسوبست
فارغ باش

Live then the days of thy life, that are less than a fleeting moment, with thy mind stainless, thy heart unsullied, thy thoughts pure, and thy nature sanctified,

تا بفراغت از این جسد فانی

so that, free and content, thou mayest put away this mortal frame,

بفردوس معانی راجع شوی

and repair unto the mystic paradise

و در ملکوت باقی مقرّ یابی

and abide in the eternal kingdom for evermore.

وای وای
ای عاشقان هوای نفسانی

از معشوق روحانی
چون برق گذشته اید

و بخيال شيطاني
دل محکم بسته اید

ساجد خياليد
و اسم آن را حق گذاشته اید

و ناظر خاريد
و نام آن را گل گزارده اید

نه نفَس فارغى از شما برآمد

و نه نسيم انقطاعى از رياض قلوبتان
وزيد

45. ALAS! ALAS! O LOVERS OF WORLDLY DESIRE!

Even as the swiftness of lightning ye
have passed by the Beloved One,

and have set your hearts on satanic
fancies.

Ye bow the knee before your vain
imagining, and call it truth.

Ye turn your eyes towards the thorn,
and name it a flower.

Not a pure breath have ye breathed,
nor hath the breeze of detachment
been wafted from the meadows of
your hearts.

نصایح مشفقه محبوب را
بیاد داده اید

Ye have cast to the winds the loving
counsels of the Beloved

و از صفحه دل
محبو نموده اید

and have effaced them utterly from the
tablet of your hearts,

و چون بهائیم

and even as the beasts of the field,

در سبزه زار شهوت و امل
تعییش مینمایید

ye move and have your being within
the pastures of desire and passion.

ای برادران طریق

46. O BRETHREN IN THE PATH!

چرا از ذکر نگار غافل گشته اید

Wherefore have ye neglected the mention of the Loved One,

و از قرب حضرت یار دور مانده اید

and kept remote from His holy presence?

صرف جمال در سرادق بیمثال

The essence of beauty is within the peerless pavilion,

بر عرش جلال مستوی

set upon the throne of glory,

و شما بهوای خود
بجدال مشغول گشته اید

whilst ye busy yourselves with idle contentions.

روایح قدس میوزد

The sweet savors of holiness are breathing

و نسائم جود در هبوب

and the breath of bounty is wafted,

و کل بركام مبتلى شده اید
و از جمیع محروم مانده اید

yet ye are all sorely afflicted and deprived thereof.

زهی حسرت بر شما

Alas for you

و على الّذينهم يمشون
على أعقابكم
و على أثر أقدامكم هم يمرون

and for them that walk in your ways and follow in your footsteps!

ای پسران آمال

جامه غرور را از تن برآرید

و ثوب تکبّر از بدن بیندازید

در سطر سیم از اسطر قدس
که در لوح یاقوتی
از قلم خفی ثبت شده این است

47. O CHILDREN OF DESIRE!

Put away the garment of vainglory,

and divest yourselves of the attire of
haughtiness.

In the third of the most holy lines writ
and recorded in the Ruby Tablet by
the pen of the unseen this is revealed:

ای برادران

48. O BRETHREN!

با یکدیگر مدارا نمائید

Be forbearing one with another

و از دنیا دل بردارید

and set not your affections on things
below.

بُعْزَتْ افْخَارْ مِنْمَائِيدْ

Pride not yourselves in your glory,

و از ذُلّتْ ننگ مدارید

and be not ashamed of abasement.

قَسْمَ بِجَمَالِمْ

By My beauty!

که کلّ را از تراب خلق نمودم

I have created all things from dust,

و البتّه بخاک راجع فرمایم

and to dust will I return them again.

ای پسран تراب

اغنیا را از ناله سحرگاهی فقرا
خبر کنید

که مبادا از غفلت بهلاکت افتند

و از سدره دولت بی نصیب مانند

الكرم و الجود من خصالی

فهنيئاً لمن تزيّن بخصالی

49. O CHILDREN OF DUST!

Tell the rich of the midnight sighing
of the poor,

lest heedlessness lead them into the
path of destruction,

and deprive them of the Tree of
Wealth.

To give and to be generous are
attributes of Mine;

well is it with him that adorneth
himself with My virtues.

ای سادج هوی

50. O QUINTESSENCE OF PASSION!

حرص را باید گذاشت

Put away all covetousness

و بقناعت قانع شد

and seek contentment;

زیرا که لازال حریص محروم بوده

for the covetous hath ever been
deprived,

و قانع محبوب و مقبول

and the contented hath ever been
loved and praised.

ای پسر کنیز من

51. O SON OF MY HANDMAID!

در فقر اضطراب نشاید

Be not troubled in poverty

و در غنا اطمینان نباید

nor confident in riches,

هر فقری را غنا در پی

for poverty is followed by riches,

و هر غنا را فنا از عقب

and riches are followed by poverty.

ولکن فقر از ماسوی الله
نعمتی است

Yet to be poor in all save God is a
wondrous gift,

بزرگ حقیر مشمارید

belittle not the value thereof,

زیرا که در غایت آن
غنای بالله رخ بگشايد

for in the end it will make thee rich in
God,

و در این مقام
أنتم الفقراء مستور

and thus thou shalt know the meaning
of the utterance, “In truth ye are the
poor,”

و كلمه مباركه
و الله هو الغني

and the holy words, “God is the
all-possessing,”

چون صبح صادق

shall even as the true morn

از افق قلب عاشق ظاهر و باهر
و هويدا و آشکار شود

break forth gloriously resplendent
upon the horizon of the lover’s heart,

و بر عرش غنا
متمکن گردد و مقرّ يابد

and abide secure on the throne of
wealth.

ای پسران غفلت و هوی

دشمن مرا در خانه من راه داده اید

و دوست مرا از خود رانده اید

چنانچه

حبّ غیر مرا در دل منزل داده اید

بشنوید بیان دوست را

و برضوانش اقبال نمائید

دوستان ظاهر نظر بمصلحت خود

یکدیگر را دوست داشته و دارند

ولکن دوست معنوی شمارا
لا جل شما دوست داشته و دارد

بلکه مخصوص هدایت شما
بلا یاری لا تحصی قبول فرموده

52. O CHILDREN OF NEGLIGENCE AND PASSION!

Ye have suffered My enemy to enter
My house

and have cast out My friend,

for ye have enshrined the love of
another than Me in your hearts.

Give ear to the sayings of the Friend

and turn towards His paradise.

Worldly friends, seeking their own
good, appear to love one the other,

whereas the true Friend hath loved
and doth love you for your own sakes;

indeed He hath suffered for your
guidance countless afflictions.

بچنین دوست جفا مکنید و بکویش بشتابید اینست شمس کلمه صدق و وفا که از افق اصبع مالک اسماء اشراق فرموده افتتحوا آذانکم لاصغاء کلمة الله المهیمن القيّوم	Be not disloyal to such a Friend, nay rather hasten unto Him. Such is the daystar of the word of truth and faithfulness, that hath dawned above the horizon of the pen of the Lord of all names. Open your ears that ye may hearken unto the word of God, the Help in peril, the Self-existent.

ای مغوران باموال فانیه

بدانید که غنا سدّیست
محکم میان طالب و مطلوب
و عاشق و معشوق

هرگز غنی بر مقرّ قرب وارد نشد
و بمدینه رضا و تسليم در نیايد
مگر قلیلی

پس نیکوست حال آن غنی

که غنا از ملکوت جاودانی
منعش ننماید

و از دولت ابدی
محروم ش نگرداند

53. O YE THAT PRIDE YOURSELVES ON MORTAL RICHES!

Know ye in truth that wealth is a mighty barrier between the seeker and his desire, the lover and his beloved.

The rich, but for a few, shall in no wise attain the court of His presence nor enter the city of content and resignation.

Well is it then with him, who, being rich,

is not hindered by his riches from the eternal kingdom,

nor deprived by them of imperishable dominion.

قسم باسم اعظم

By the Most Great Name!

که نور آن غنی
اهل آسمان را روشنی بخشد

The splendor of such a wealthy man
shall illuminate the dwellers of heaven

چنانچه شمس اهل زمین را

even as the sun enlightens the people
of the earth!

ای اغنیای ارض

فقراء امانت منند در میان شما
پس امانت مرا درست حفظ نمائید
و براحت نفس خود تمام نپردازید

54. O YE RICH ONES ON EARTH!

The poor in your midst are My trust;
guard ye My trust,
and be not intent only on your own
ease.

ای فرزند هوی

55. O SON OF PASSION!

از آلایش غنا پاک شو

Cleanse thyself from the defilement of
riches

و با کمال آسایش
در افلاک فقر قدم گذار

and in perfect peace advance into the
realm of poverty;

تا خمر بقا از عین فنا ییاشامی

that from the well-spring of
detachment thou mayest quaff the
wine of immortal life.

ای پسر من

56. O MY SON!

صحبت اشرار غم بیفزاید

The company of the ungodly
increaseth sorrow,

و مصاحبۃ ابرار زنگ دل بزداید

whilst fellowship with the righteous
cleanseth the rust from off the heart.

من أراد ان يأنس مع الله

He that seeketh to commune with
God,

فليأنس مع احبابه

let him betake himself to the
companionship of His loved ones;

و من أراد ان يسمع كلام الله

and he that desireth to hearken unto
the word of God,

فليسمع كلمات اصفيائه

let him give ear to the words of His
chosen ones.

زینهار ای پسر خاک

57. O SON OF DUST!

Beware!

با اشرار الفت مگیر

Walk not with the ungodly

و مؤانست مجو

and seek not fellowship with him,

که مجالست اشرار

for such companionship

نور جان را بنار حسبان

turneth the radiance of the heart into

تبديل نماید

infernal fire.

ای پسر کنیز من

58. O SON OF MY HANDMAID!

اگر فیض روح القدس طلبی

Wouldst thou seek the grace of the
Holy Spirit,

با احرار مصاحب شو

enter into fellowship with the
righteous,

زیرا که ابرار جام باقی
از کف ساقی خلد نوشیده اند

for he hath drunk the cup of eternal
life at the hands of the immortal
Cup-bearer

و قلب مردگان را
چون صبح صادق
زنده و منیر و روشن نمایند

and even as the true morn doth
quicken and illumine the hearts of the
dead.

ای غافلان

59. O HEEDLESS ONES!

گمان مبرید

Think not

که اسرار قلوب مستور است

the secrets of hearts are hidden,

بلکه بیقین بدانید

nay, know ye of a certainty

که بخط جلی مسطور گشته

that in clear characters they are
engraved

و در پیشگاه حضور مشهود

and are openly manifest in the holy
Presence.

ای دوستان

60. O FRIENDS!

براستی میگویم

که جمیع آنچه در قلوب
مستور نموده اید

نzd ما چون روز
واضح و ظاهر و هویداست
و لکن ستر آنرا

سبب جود و فضل ماست

نه استحقاق شما

Verily I say,

whatsoever ye have concealed within
your hearts

is to Us open and manifest as the day;

but that it is hidden

is of Our grace and favor,

and not of your deserving.

ای پسر انسان

61. O SON OF MAN!

شبنمی
از ژرف دریای رحمت خود

A dewdrop out of the fathomless
ocean of My mercy

بر عالمیان مبذول داشتم

I have shed upon the peoples of the
world,

واحدی را مقبل نیافتم

yet found none turn thereunto,

زیرا که کلّ
از خمر باقی لطیف توحید
بماء کثیف نبید اقبال نموده اند

inasmuch as every one hath turned
away from the celestial wine of unity
unto the foul dregs of impurity,

و از کأس جمال باقی
بجام فانی قانع شده اند

and, content with mortal cup, hath
put away the chalice of immortal
beauty.

فبیس ما هُم به یقنعون

Vile is that wherewith he is contented.

ای پسر خاک

از خمر بی مثال محبوب
لا یزال چشم مپوش

و بخمر کدره فانیه چشم مگشا

از دست ساقی احديه
کاؤس باقیه برگیر

تا همه هوش شوی

و از سروش غیب معنوی شنوی

بگو ای پست فطرتان

از شراب باقی قدسم
چرا بآب فانی رجوع نمودید

62. O SON OF DUST!

Turn not away thine eyes from the
matchless wine of the immortal
Beloved,

and open them not to foul and mortal
dregs.

Take from the hands of the divine
Cup-bearer the chalice of immortal
life,

that all wisdom may be thine,

and that thou mayest hearken unto
the mystic voice calling from the realm
of the invisible.

Cry aloud, ye that are of low aim!

Wherefore have ye turned away from
My holy and immortal wine unto
evanescent water?

بگو ای اهل ارض

براستی بدانید

که بلای ناگهانی شمارا
در پی است

و عقاب عظیمی
از عقب گمان مبرید
که آنچه را مرتكب شدید

از نظر محو شده

قسم بجمالم

که در الواح زبرجدی
از قلم جلی
جمیع اعمال شما ثبت گشته

63. O YE PEOPLES OF THE WORLD!

Know, verily,

that an unforeseen calamity followeth
you,

and grievous retribution awaiteth you.

Think not that which ye have
committed

hath been effaced in My sight.

By My beauty!

All your doings hath My pen graven
with open characters upon tablets of
chrysolite.

ای ظالمان ارض

از ظلم دست خود را کوتاه نمائید

که قسم یاد نموده ام

از ظلم احدی نگذرم

و این عهدی است

که در لوح محفوظ محتوم داشتم

و بخاتم عزّ مختوم

64. O OPPRESSORS ON EARTH!

Withdraw your hands from tyranny,

for I have pledged Myself

not to forgive any man's injustice.

This is My covenant

which I have irrevocably decreed in
the preserved tablet

and sealed with My seal.

ای عاصیان

بردباری من شمارا جری نمود

و صبر من شمارا بغلت آورد

که در سبیلهای مهلك خطرناک
بر مراکب نار نفس بی باک میرانید

گویا مرا غافل شمرده اید

و یا بی خبر انگاشته اید

65. O REBELLIOUS ONES!

My forbearance hath emboldened you

and My long-suffering hath made you
negligent,

in such wise that ye have spurred on
the fiery charger of passion into
perilous ways that lead unto
destruction.

Have ye thought Me heedless

or that I was unaware?

ای مهاجران

66. O EMIGRANTS!

لسان مخصوص ذکر منست

The tongue I have designed for the mention of Me,

بغیبت میالائید

defile it not with detraction.

و اگر نفس ناری غلبه نماید

If the fire of self overcome you,

بذکر عیوب خود مشغول شوید

remember your own faults

نه بغیبت خلق من

and not the faults of My creatures,

زیرا که هر کدام از شما بنفس خود
آبصار و اعرفید از نفووس عباد من

inasmuch as every one of you knoweth his own self better than he knoweth others.

ای پسران وهم

67. O CHILDREN OF FANCY!

بدانید چون صبح نورانی

Know, verily, that while the radiant dawn

از افق قدس صمدانی بردمد

breaketh above the horizon of eternal holiness,

البته

اسرار و اعمال شیطانی

the satanic secrets and deeds

که در لیل ظلمانی معمول شده

done in the gloom of night

ظاهر شود

shall be laid bare

و بر عالمیان هویدا گردد

and manifest before the peoples of the world.

ای گیاه خاک

چگونه است
که با دست آلوده
بشكر مباشرت جامه خود ننمائی
و با دل آلوده
بكثافت شهوت و هوى
معاشرتم را جوئى
و بممالك قدسم راه خواهی
هيهاط هيهاط عما انتم تريدون

68. O WEED THAT SPRINGETH OUT OF DUST!

Wherefore

have not these soiled hands of thine
touched first thine own garment,

and why with thine heart defiled with
desire and passion

dost thou seek to commune with Me
and to enter My sacred realm?

Far, far are ye from that which ye
desire.

ای پسران آدم

کلمه طیّبہ و اعمال طاھرہ مقدّسه

بسماء عزّ احديه صعود نماید

جهد کنید تا اعمال از غبار ریا
و کدورت نفس و هوی پاک شود

و بساحت عزّ قبول درآید

چه که عنقریب صرّافان وجود

در پیشگاه حضور معبد

جز تقوای خالص نپذیرند
و غیر عمل پاک قبول ننمایند

اینست آفتاب حکمت و معانی

که از افق فم مشیّت ربّانی
اشراق فرمود

طوبی للّمُقْبَلِينَ

69. O CHILDREN OF ADAM!

Holy words and pure and goodly
deeds

ascend unto the heaven of celestial
glory.

Strive that your deeds may be cleansed
from the dust of self and hypocrisy

and find favor at the court of glory;

for ere long the assayers of mankind
shall,

in the holy presence of the Adored
One,

accept naught but absolute virtue and
deeds of stainless purity.

This is the daystar of wisdom and of
divine mystery

that hath shone above the horizon of
the divine will.

Blessed are they that turn thereunto.

ای پسر عیش

خوش ساحتی است
ساحت هستی
اگر اندر آئی

و نیکو بساطی است
بساط باقی
اگر از ملک فانی
برتر خرامی

و مليح است
نشاط مستی
اگر ساغر معانی
از ید غلام الهی
بیاشامی
اگر باین مراتب فائز شوی

از نیستی و فنا
و محنت و خطأ
فارغ گردی

70. O SON OF WORLDLINESS!

Pleasant is the realm of being,

wert thou to attain thereto;

glorious is the domain of eternity,

shouldst thou pass beyond the world
of mortality;

sweet is the holy ecstasy

if thou drinkest of the mystic chalice
from the hands of the celestial Youth.

Shouldst thou attain this station,

thou wouldst be freed from
destruction and death, from toil and
sin.

ای دوستان من

یاد آورید

آن عهدي را که در جبل فاران
که در بقעה مباركه زمان واقع شده
با من نموده ايد

و ملأ اعلى و اصحاب مدین بقارا
بر آن عهد گواه گرفتم

و حال احديرا بر آن عهد
قائم نمی بينم

البته غرور و نافرمانی آن را
از قلوب محو نموده

بقسمیکه اثربار از آن باقی نماند

و من دانسته صبر نمودم

و اظهار نداشتمن

71. O MY FRIENDS!

Call ye to mind

that covenant ye have entered into
with Me upon Mount Paran, situate
within the hallowed precincts of
Zaman.

I have taken to witness the concourse
on high and the dwellers in the city of
eternity,

yet now none do I find faithful unto
the covenant.

Of a certainty pride and rebellion have
effaced it from the hearts,

in such wise that no trace thereof
remaineth.

Yet knowing this, I waited

and disclosed it not.

ای بندہ من

مثُل تو مثُل سیف پر جوهری است

که در غلاف تیرہ پنهان باشد

و باین سبب قدر آن
بر جوهریان مستور ماند

پس

از غلاف نفس و هوی بیرون آی

تا جوهر تو بر عالمیان
هویدا و روشن آید

72. O MY SERVANT!

Thou art even as a finely tempered
sword

concealed in the darkness of its sheath

and its value hidden from the
artificer's knowledge.

Wherefore

come forth from the sheath of self and
desire

that thy worth may be made
resplendent and manifest unto all the
world.

ای دوست من

73. O MY FRIEND!

تو شمس سماء قدس منی

Thou art the daystar of the heavens of
My holiness,

خود را بکسوف دنیا میالای

let not the defilement of the world
eclipse thy splendor.

حجاب غفلت را خرق کن

Rend asunder the veil of heedlessness,

تا بی پرده و حجاب
از خلف سحاب بدر آئی

that from behind the clouds thou
mayest emerge resplendent

و جمیع موجودات را
بخلعت هستی بیارائی

and array all things with the apparel of
life.

ای ابناءَ غرور

بسلطنت فانیه ایامی
از جبروت باقی من گذشته

و خود را
باسباب زرد و سرخ می آرائید
و بدین سبب افتخار مینمایید

قسم بجمالِ

که جمیع را
در خیمه یکرنگ تراب درآورم

و همه این رنگ‌های مختلفه را
از میان بردارم
مگر کسانیکه بزنگ من درآیند
و آن تقدیس از همه رنگها است

74. O CHILDREN OF VAIKGLORY!

For a fleeting sovereignty ye have
abandoned My imperishable
dominion,

and have adorned yourselves with the
gay livery of the world
and made of it your boast.

By My beauty!

All will I gather beneath the
one-colored covering of the dust
and efface all these diverse colors
save them that choose My own,

and that is purging from every color.

ای ابناء غفلت

75. O CHILDREN OF NEGLIGENCE!

پادشاهی فانی دل
میندید و مسرور مشوید

Set not your affections on mortal
sovereignty and rejoice not therein.

مثل شما مثل طیر غافلی است

که بر شاخه باغی
در کمال اطمینان بسرايد

Ye are even as the unwary bird

that with full confidence warbleth
upon the bough;

و بغتةً صيّاد اجل
اورا بخاک اندازد

till of a sudden the fowler Death
throws it upon the dust,

دیگر از نغمه و هیکل
و رنگ او اثری باقی نماند

and the melody, the form and the
color are gone, leaving not a trace.

پس پند گیرید ای بندگان هوی

Wherfore take heed, O bondslaves of
desire!

ای فرزند کنیز من

لازال هدایت باقوال بوده

و این زمان بافعال گشته

يعنى باید جمیع افعال قدسی
از هیکل انسانی ظاهر شود

چه که در اقوال کل شریکند

ولکن افعال پاک و مقدس
مخصوص دوستان ماست

پس بجان سعی نمائید

تا بافعال از جمیع ناس ممتاز شوید

کذلک نصحناکم

فی لوح قدس منیر

76. O SON OF MY HANDMAID!

Guidance hath ever been given by
words,

and now it is given by deeds.

Every one must show forth deeds that
are pure and holy,

for words are the property of all alike,

whereas such deeds as these belong
only to Our loved ones.

Strive then with heart and soul

to distinguish yourselves by your
deeds.

In this wise We counsel you

in this holy and resplendent tablet.

ای پسر انصاف

77. O SON OF JUSTICE!

در لیل جمال هیکل بقا

In the night-season the beauty of the
immortal Being

از عقبه زمرّدی وفا
بسدره منتهی رجوع نمود

hath repaired from the emerald height
of fidelity unto the
Sadratu'l-Muntahá,

و گریست گریستنی

and wept with such a weeping

که جمیع ملاً عالین و کروبین
از ناله او گریستند

that the concourse on high and the
dwellers of the realms above wailed at
His lamenting.

و بعد از سبب نوحه و ندبه
استفسار شد

Whereupon there was asked, Why the
wailing and weeping?

مذکور داشت که حسب الأمر

He made reply: As bidden

در عقبه وفا منتظر ماندم

I waited expectant upon the hill of
faithfulness,

و رائحة وفا از اهل ارض نیافتم

yet inhaled not from them that dwell
on earth the fragrance of fidelity.

و بعد آهنگ رجوع نمودم

Then summoned to return

ملحوظ افتاد که حمامات قدسی

I beheld, and lo! certain doves of
holiness

چند در دست کلاب ارض

were sore tried within the claws of the
dogs of earth.

مبتلی شده اند

در این وقت حوریه الهی
از قصر روحانی
بی سترو حجاب دوید
و سؤال از اسمای ایشان نمود
و جمیع مذکور شد
الا اسمی از اسماء
و چون اصرار رفت
حرف اوّل اسم از لسان جاری شد
اهل غرفات از مکامن عزّ خود
بیرون دویدند

Thereupon the Maid of heaven
hastened forth unveiled and
resplendent from Her mystic mansion,
and asked of their names,
and all were told
but one.
And when urged,
the first letter thereof was uttered,
whereupon the dwellers of the
celestial chambers rushed forth out of
their habitation of glory.

و چون بحرف دوم رسید	And whilst the second letter was pronounced
جميع بر تراب ریختند	they fell down, one and all, upon the dust.
در آن وقت	At that moment
ندا از مکمن قرب رسید	a voice was heard from the inmost shrine:
زياده بر اين جاي ز نه	“Thus far and no farther.”
اّنا كنّا شهداء على ما فعلوا	Verily We bear witness to that which they have done
و حينئذٍ كانوا يفعلون	and now are doing.

ای فرزند کنیز من

از لسان رحمن
سلسیل معانی بنوش
و از مشرق بیان
سبحان اشراق انوار شمس تبیان
من غیر سترو کتمان مشاهده نما

تخصمهای حکمت لدنیم را
در ارض طاهر قلب بیفشنان
و بآب یقین آبش ده

تا سنبلات علم و حکمت من

سر سبز از بلده
طیّبه انبات نماید

78. O SON OF MY HANDMAID!

Quaff from the tongue of the merciful
the stream of divine mystery,

and behold from the dayspring of
divine utterance the unveiled splendor
of the daystar of wisdom.

Sow the seeds of My divine wisdom in
the pure soil of the heart,

and water them with the waters of
certitude,

that the hyacinths of knowledge and
wisdom

may spring up fresh and green from
the holy city of the heart.

ای پسر هوی

تا کی در هوای نفسانی
طیران نمائی

پر عنایت فرمودم

تا در هوای قدس معانی پرواز کنی

نه در فضای وهم شیطانی

شانه مرحمت فرمودم

تا گیسوی مشکینم شانه نمائی

نه گلویم بخراشی

79. O SON OF DESIRE!

How long wilt thou soar in the realms
of desire?

Wings have I bestowed upon thee,

that thou mayest fly to the realms of
mystic holiness

and not the regions of satanic fancy.

The comb, too, have I given thee

that thou mayest dress My raven locks,

and not lacerate My throat.

ای بندگان من

شما اشجار رضوان منید

باید با شمار بدیعه منیعه
ظاهر شوید

تا خود و دیگران
از شما منتفع شوند

لذا بر کل لازم

که بصنایع و اکتساب
مشغول گردند
اینست اسباب غنا

يا اولى الالباب

و ان الأمور معلقة با سبابها

و فضل الله يغنيكم بها

واشجار بي ثمار

لا يق نار بوده و خواهد بود

80. O MY SERVANTS!

Ye are the trees of My garden;

ye must give forth goodly and
wondrous fruits,

that ye yourselves and others may
profit therefrom.

Thus it is incumbent on every one

to engage in crafts and professions,

for therein lies the secret of wealth,

O men of understanding!

For results depend upon means,

and the grace of God shall be
all-sufficient unto you.

Trees that yield no fruit

have been and will ever be for the fire.

ای بنده من

پست ترین ناس نفوسی هستند
که بی ثمر در ارض ظاهرند
و فی الحقيقة از اموات محسوبند

بلکه اموات از آن نفوس معطله
مهمله ارجح عند الله مذکور

81. O MY SERVANT!

The basest of men are they
that yield no fruit on earth.
Such men are verily counted as among
the dead,
nay better are the dead in the sight of
God than those idle and worthless
souls.

ای بنده من

82. O MY SERVANT!

بهترین ناس آناند

The best of men are they

که با قراف تحصیل کنند

that earn a livelihood by their calling

و صرف خود و ذوى القربى نمایند

and spend upon themselves and upon
their kindred

حباً لله رب العالمين

for the love of God, the Lord of all
worlds.

عروسِ معانی بدیعه

که ورای پرده‌های بیان
مستور و پنهان بود

بعنایت الهی و الطاف ربّانی
چون شعاع منیر جمال دوست
ظاهر و هویدا شد

شهادت میدهم ای دوستان

که نعمت تمام
و حجّت کامل
و برهان ظاهر
و دلیل ثابت آمد
دیگر تا همت شما
از مراتب انقطاع
چه ظاهر نماید

The mystic and wondrous Bride,

hidden ere this beneath the veiling of
utterance,

hath now, by the grace of God and His
divine favor, been made manifest even
as the resplendent light shed by the
beauty of the Beloved.

I bear witness, O friends!

that the favor is complete, the
argument fulfilled, the proof manifest
and the evidence established.

Let it now be seen what your
endeavors in the path of detachment
will reveal.

كذلک تمّت النّعمة عليکم
و علی من فی السّموات و الأرضین

In this wise hath the divine favor been
fully vouchsafed unto you and unto
them that are in heaven and on earth.

و الحمد لله رب العالمين

All praise to God, the Lord of all
Worlds.